

udæskede, og først derefter sang Tyskerne deres patriotiske Sange og nøjedes ikke længere med de rent ligegyldige. Efter dette tror jeg dog, den højtærede Minister maa indrømme, at det var naturligt, at han undlod at undskyldte den Optræden, de danske Soldater her havde vist. Jeg vil gerne spørge: Hvad vil der blive gjort ved Oberstløjtnant Brix, som har Ansvaret for det, der skete. Ritmester la Cour, som kommanderer Rytteriet, har været klogere, idet han har holdt sine Soldater indenfor 4 Vægge, og de er derfor ikke impliceret i Sagen. Oberstløjtnant Brix har aabenbart ikke været saa fiffig, han forsvarer endogsaa Soldaternes Optræden, han er altsaa ganske uenig med den højtærede Minister i, at det var en ukorrekt Optræden, de uviste, han forsvarer den ligefrem i et Stykke, han har skrevet i „Vestslesvigsk Tidende“: „Den smukke og rolige Afsyngen af vore Fædrelandssange“, siger han, „lagde en velgørende Dæmper paa den altsyske Tilkendegivelse“. Lige det modsatte var Tilfældet. For det første virkede det meget irriterende, at de sang en Sang som „Kong Christian stod ved højen Mast“, det er som bekendt en Sang, der ikke her i Landet kan synges af nogen Socialdemokrat, og som kun irriterer danske Arbejdere; altsaa, baade socialt og nationalt set maatte Afsyngelsen netop af denne Sang virke i højeste Grad irriterende. De danske Soldater var, som sagt, i det hele taget udæskende, og Tyskerne lod sig først udæske, da de blev mødt paa den Maade af de danske Soldater. „Flensborg Avis“ siger f. Eks.: „Da Toget nærmede sig „Tonhalle“, blev deres Sang af danske Soldater og Civilister overstemt af „Kong Christian stod ved højen Mast“, og derpaa istemte Tyskerne „Schleswig-Holstein meerumschlungen“. Der kan ingen Tvivl være. Jeg vil altsaa endnu en Gang spørge: Hvad skal der ske med Oberstløjtnanten? Han forsøger ganske vist at dække sig; een strategisk Egenskab har i alt Fald denne Militære, han forstaar at dække sig, naar det kniber. Han har ved en Fest, som afholdtes i Ugen efter den tyske Fest, ifølge Referat i Bladet „Heimdal“ udtalt: „Vi stod Lørdag overfor noget, som var os ukendt, vi beroligede Soldaterne efter Evne — Evnen har altsaa ikke været ret stor —, men de syntes nu, de vilde være med. Jeg vidste ikke ret, om det var godt, men saa traf jeg Hr. Skovrøy“ — en Redaktør dernede — „som forsikrede, at det havde glædet og hjulpet den danske Befolkning meget. Jeg følte mig dermed beroliget og lod disse Ord gaa videre til Sønderborg.“ Naar han

„lod disse Ord gaa videre til Sønderborg“, er det, fordi den kommanderende General for Sønderjylland, Oberst Moltke, bor i Sønderborg. Oberstløjtnanten undskyldte sig og forstod at dække sig, men han har ikke forstaaet at tage det rigtige Standpunkt, da Tiden var. Derfor forekommer det mig, at der er Grund til at spørge: Hvad er det blevet til med den Undersøgelse, som i sin Tid blev sat i Gang, og hvad vil der blive gjort ved Oberstløjtnanten for den Malkonduite, han aldeles notorisk har udvist her? Det er blevet indskærpet det nye Mandskab, som er kommet derned, at det ikke maa deltage i Demonstrationer; deri ligger, at det var urigtigt, at Mandskabet tidligere deltog i Demonstrationer, og det er ogsaa en indirekte Tilkendegivelse af, at det er noget galt, der er sket.

Sluttelig vil jeg gerne sige et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Det glædede mig, at den højtærede Minister lovede, at der skal blive oprettet et særligt Kontor for alle Fiskerisager. Det er sikkert en længe og højt paakrævet Reform, men det bedrøver mig noget, naar den højtærede Minister nu vil kæde det sammen med Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være en Landbrugsdirektør eller ej. Det minder mig noget om, hvad der skete sidst, Spørgsmaalet var fremme til Behandling i denne Sal, da var der nemlig Spørgsmaal om at faa en ny Departementschef i Landbrugsministeriet, og da man ikke kunde faa det, brød man sig ærlig talt heller ikke om at faa Fiskerikontoret, og saa endte det med, at Fiskerikontoret blev begravet, fordi man ikke kunde faa Departementschefen. Jeg er meget bange for, at det skal gaa ligesaa nu, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han tager disse to Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have et Fiskerikontor, og Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have en Landbrugsdirektør, hvert for sig. Om det sidstnævnte Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig her, men Fiskerikontoret er ganske nødvendigt, og det vil være i høj Grad tilfredsstillende for Fiskeribefolkningen, om vi kunde faa et saadant Kontor snarest muligt. Det vilde glæde mig, om den højtærede Minister ikke blot vilde love det, men ogsaa hurtigst muligt gennemføre det.

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Minister, fordi han har lovet at undersøge, hvorledes Afsætningsmarkedet for Fisk ligger i England. Da jeg tidligere havde Ordet, talte jeg for, at man ogsaa skulde undersøge Forholdene i Holland, men den højtærede Minister synes ikke at ville gaa med dertil